

Fenomén - Bruno Gröning

28.9. 07, 05:20 <http://putnici.sk>

Degon píše: Svetom sa šíri senzácia – zázračné spontánne uzdravenia prisudzované už 48 rokov mŕtvemu Brunovi Gröningovi. Nie je to žiadna „mediálna kačica“, ale holá skutočnosť.

Po celom svete dochádza k takým uzdraveniam, ktoré sú pre lekársku vedu nevysvetliteľné a ktoré pripomínajú zázraky, ktoré pred 2000 rokmi robil aj Ježiš. Slepcom sa navracia zrak, hluchým sluch a chromí odhadzujú svoje berly a opäť chodia. Niet choroby, ktorá by nemohla byť takto zázračne vyliečená. A to všetko bez akejkoľvek liečby, bez drahých liekov – iba duchovnou cestou viery. Áno, stačí uveriť a môžete byť uzdravení!

Kniha o Brunovi Gröningovi „Revolúcia v lekárstve“ toto dokazuje množstvom takýchto spontánnych uzdravení po celom svete. A to nie je všetko! Jestvuje vedecký lekársky tím (WMF) vytvorený v r. 1993, ktorý združuje okolo 1000 lekárov a zdravotníkov z celého sveta, ktorý dokumentuje a skúma takéto uzdravenia a zverejňuje ich v tlači, na internete a natočil sa dokonca aj 5 hodinový dokumentárny film s názvom: „Fenomén Bruno Gröning- Po stopách zázračného liečiteľa“, ktorý sa zdarma premieta v mnohých krajinách Európy. Chýr o Brunovi sa dostal už aj do Indie, Číny, Ruska a Brazílie kde sa utvárajú nové „Kruhy priateľov Bruna Gröninga“. V nich sa môžu záujemcovia dozvedieť viac o samotnom liečiteľovi, ako aj jeho metóde uzdravovania.

Bruno Gröning sa narodil v roku 1906 v Gdaňsku ako štvrtý zo siedmich súrodencov. Jeho rodičia boli prísny veriaci kresťania, ale žili v chudobných pomeroch. Jeho otec bol nájomným murárom a matka sa starala o domácnosť. Už ako chlapec sa vyznačoval zvláštnou tichou povahou a schopnosťou upokojuvať hašteriacich a dokonca aj zvieratá sa v jeho prítomnosti správali inak. Bruno sa spoločenstva detí a dospelých skôr stránil, vyhľadával tíšinu a samotu lesa a rád sa hrával so zvieratami. Bol vychovávaný v živej viere v Boha a dokázal vycítiť Božiu prítomnosť v rastlinách, stromoch, alebo kameňoch. Zvláštnym spôsobom ho priťahovali chorí a postihnutí, ktorí v jeho prítomnosti pociťovali zvláštnu úľavu. Podľa výpovede svedkov mal aj iné jasnovidné a telepatické schopnosti. Keď zovrel do dlaní pokazené hodiny, ktoré nedokázal hodinár opraviť, začali ísť a presne predpovedal začiatok a koniec oboch svetových vojen, ako aj ich priebeh. Dopredu vedel aj o smrti svojej matky.

Bruno v 9 rokoch prekonal nebezpečné infekčné ochorenie – úplavicu a v horúčke spával mnoho dní nahý na dlážke, lebo tvrdohlavo odmietal spať v posteli. Rodičia si mysleli, že už zomrie, ale on

sa akoby zázrakom predsa len uzdravil. Toto je veľmi zaujímavá informácia, lebo podobný zážitok blízkosti smrti v tomto veku prekonal aj mnohé významné osobnosti, ktoré sa vyznačovali mystickými vlastnosťami.

Po základnej škole Bruno krátky čas navštevoval obchodné učilište a potom sa vyučil tesárskemu a stolárskemu remeslu. Prešiel viacerými zamestnaniami a napokon sa v roku 1927 oženil. Ale jeho manželka Gertrúda s ním nezdieľala jeho záujmy a nenávidela jeho záujem o duchovné veci a chorých. V r. 1930 sa im narodil syn Gúnter a v r. 1940 syn Harald. Ale bola voči manželovi taká zaujatá, že mu nedovolila styk s nimi a keď starší syn v 9 rokoch ochorel, nedovolila mu ho uzdraviť, ale dala ho do nemocnice, kde potom v 9 roku na srdečnú príhodu aj zomrel. Podobne sa vodilo aj mladšiemu synovi, ktorý rovnako zomrel v 9 rokoch v nemocnici na zápal priedušiek.

Bruno to všetko veľmi ťažko niesol, a o to viac sa potom snažil pomáhať tým, ktorí jeho pomoc neodmietali. Hovoril, že to nelieči on, ale Boh prostredníctvom svojej životnej sily, ktorú pomenoval „Heilstrom“. Bruno chorých nevyšetroval, ani sa ich nijako nedotýkal, pôsobil na chorých iba duchovne, prípadne slovom, keď ich upevňoval vo viere v Božiu všemohúcnosť, lásku a dobrotu. Nabádal ich, aby sa svojej choroby vzdali, aby ju presunuli na neho a tak sa očistili. Tvrdil, že všetky choroby možno vyliečiť, ale nie všetkých chorých.

Keď bol Bruno v roku 1943 povolaný do armády, vyhlásil, že na nikoho strieľať nebude a za to mu hrozil trest smrti pred vojenským súdom. Ale napokon ho predsa len odvelili na východnú frontu, aby ho radšej zastrelil nepriateľ. Tam skutočne utrpel zranenie od granátu a o rok ďalšie. Napokon sa dostal do ruského zajatia a v roku 1945 bol transportovaný do tábora v Petrozavodsku. Tam pomáhal liečiť spoluväzňov, ale preto, že vždy hovoril pravdu, považovali ho za rebela. Hrozil mu za to dokonca aj trest smrti, ale napokon bol prepustený na slobodu a mohol sa vrátiť domov. Ako vidno, nemajú to v živote ľahké ľudia, ktorí sú milí Bohu.

Po návrate sa usadil v západnom Nemecku v Dillenburgu. Tu založil pre utečencov „Podporný spolok pre vyhnančov“ a pracovne pôsobil v bytovej komisii. V marci roku 1949 dopomohol k vyliečeniu zo svalovej dystrofie jednému chlapcovi z Helfordu a jeho otec pán Hülsmann sa postaral o to, že sa meno Bruna Gröninga stalo známe v celom Nemecku. Do Herfordu začali za Brunom chodiť tisícky ľudí, ktorí u neho hľadali pomoc a vyliečenie.

V Nemecku v tej dobe bolo všade veľa biedy, chudoby, a vojnou postihnutých bedárov, ale najhoršia bola ich duchovná a psychická bieda, keď všetci stratili nielen majetky a blízkych, ale aj nádej v Boha a lepší život.

Bruno na nevydával za zázračného liečiteľa, ale všetkým zdôrazňoval, že to nelieči on, ale Boh

svojou liečivou silou. Od ľudí sa žiada iba to, aby Boha a jeho silu s dôverou prijali a verili vo svoje uzdravenie. Davy nedôverčivo načúvali a mlčali. Zrazu sa ozve radostný výkrik, keď niektorý postihnutý zrazu vstane z invalidného vozíka a - chodí! A vzápätí iný výkrik, že ten a ten zrazu ozdravel. Ľudí sa zmocňuje ošiaľ nepoznanej radosti a vzrušenia. Ako by ich naplnila neznáma sila, ktorá ich núti vzdávať Bohu chválu a dav sa začína modliť: „Otče náš, ktorý si na nebesiach...“

Kto to neprežije - neuverí! Ľudia cítia, že ich navštívil Boh, ten odveký Boh, v ktorého už prestali veriť, že jestvuje!

Takejto senzácie sa hneď zmocnila aj tlač a rozhlas a všade sa zrazu píše a hovorí o zázračnom liečiteľovi Brunovi Gröningovi, ktorého pozývajú na prednášky a stretnutia najrôznejšieho druhu. A všade sú davy ľudí, ktorí tiež chcú byť uzdravení.

Brunovi však takáto popularita vôbec nevyhovuje. Najradšej by utiekol do samoty lesa, ale uvedomuje si, že má od Boha poslanie, ktoré musí naplniť. Za Brunom prichádzajú aj rôzni podvodníci a špekulanti, ktorí chcú z jeho popularity ťažiť. Vyskytuje sa aj mnoho neprajníkov, ktorí mu závidia jeho slávu a šíria o ňom klebety. Čoskoro si ho predvolajú úrady a pýtajú sa, či má odbornú spôsobilosť liečiť a či má na to povolenie. Darmo sa bráni, že on nikoho nevyšetruje, ani nelieči, že to uzdravuje Boh. Od nikoho za to neberie žiadne peniaze, tak čo mu môžu vytýkať? Pošta mu denne nosí okolo 2000 listov, 300 telegramov, stovky doporučených zásielok a mnoho rôznych balíkov. Spolupracovníci však neotvorené balíky a peniaze vracajú späť ich odosielateľom.

Bruna Gröninga od marca do júna 1949 navštívilo v Herforde okolo 5 000 ľudí, a od júna do septembra ho navštívilo v Rosenheimu asi 30 000 ľudí. A to navštevoval ešte iné Nemecké mestá a rodiny, ktoré si ho žiadali vidieť.

Tlač podrobne informovala verejnosť o každom zázračnom vyliečení a tak mu úrady jeho verejnú činnosť jednoducho zakázali. Ale verejnosť bola naklonená Brunovi a požadovali, aby mu bola jeho liečiteľská a bohumilá činnosť povolená. Tento spor s úradmi sa ťahal celých 9 rokov, prakticky až do jeho smrti v Paríži, dňa 26. januára 1959.

Bruno Gröning ešte pred svojou smrťou založil spoločnosť „Kruh priateľov“ na miestnych úrovniach, kde sa schádzali tí, ktorí potrebovali pomoc a tu dostávali rady a návod, ako toho s pomocou životnej Božej sily dosiahnuť. K uzdraveniam potom dochádzalo aj bez jeho prítomnosti, duchovnou cestou, iba za pomoci viery v Boha a jeho liečivú silu. Keď si ľudia uvedomili, že k ich vyliečeniu nie je potrebná osobná prítomnosť Bruna Gröninga a zázrak liečby funguje aj po jeho smrti, vyvolalo to novú vlnu nadšenia v celom Nemecku, ktorá sa čoskoro dostala aj do zahraničia a dnes tieto Kruhy

priateľov Bruna Gröninga vyvíjajú svoju činnosť na všetkých kontinentoch sveta.

83 ročná Grete Häusler, z Hennef, Sieg v Nemecku takto svedčí o svojom uzdravení: „V auguste roku 1950 som navštívila so svojou slepou priateľkou prednášku Bruna Gröninga v Mníchove. Pán Gröning tam prednášal o liečivej sile, ktorú každý môže cítiť vo svojom tele. Boh je pôvodcom tejto sily. Cítila som v tele veľmi príjemný prúd a bolesť presne v miestach, kde sa prejavovala moja choroba. Potom som cítila, ako by mi niekto odobral ťažké bremeno a odvtedy som zdravá“. Keď odchádzali z prednášky, jej priateľka jej zrazu hovorí: „Ja vidím farby svetelnej reklamy a dokážem ich aj prečítať!“

Grete trpela viac ako 15 rokov chronickým zápalom nosných dutín a po chronickom zápale pečene došlo k ich trvalému poškodeniu. Musela dodržiavať prísnu celoživotnú diétu. V dôsledku nízkej hladiny cukru v krvi, často strácala vedomie. Po vyliečení sa stratili časté bolesti hlavy a bez následkov mohla jesť aj tučný špekáček. Po Gröningovej smrti sa potom ona ujala centrálného vedenia celého Klubu priateľov B.G. po celom svete.

Bruno Gröning pred svojou smrťou povedal: "Kto mal to veľké šťastie, že získal cezo mňa opäť zdravie, nech ďakuje Bohu vždy z celého srdca, ja som iba Jeho nástroj a služobník. Moje telo bude uložené do zeme, ale ja mŕtvy nebudem. Ak ma niekto zavolá, ja prídem a pomôžem aj naďalej. A keď to bude veľmi ďaleko, bude môcť každý sám od seba dosiahnuť pomoc a uzdravenie."

Brunovi sa nedostalo žiadneho uznania za jeho života. O to viac sa mu dostáva uznanie z celého sveta po jeho smrti. Dňa 13.10.1955 mu udelila univerzita v Taliansku čestný doktorát profesora psychoterapie a

6. júna 2003 aj čestné uznanie a certifikát z Trujillo v Peru.

V mnohých krajinách sveta vychádzajú o ňom a jeho liečiteľskej metóde, ako aj množstva uzdravených ľudí časopisy, príručky, knihy, filmy, kalendáre, CD-čka a iné materiály, ktoré sú dostupné aj na internete.

Odkazy:

<http://hledani.gnosis9.net/view.php?cisloclanku=2007050006>

<http://www.bruno.gröning-vereinigung-europa.org>

<http://www.bruno-groening.org/tsch/mwf/buchauszug/defaultb-auszug.htm>

slovakia@bruno-groening.org

Spracoval: Leonard Degon

(c) Putnici / <http://putnici.sk/>